

שיעור עירובי תבשילין כזית

אמר רבי אבא אמר רב, תבשיל שמניח לשם עירובי תבשילין, צריך שיהיה בו שיעור כזית, וכשיש בו שיעור כזית, הוא מועיל להתיר את הבישול מיום טוב לשבת לכל הסומכים עליו, ואפילו הם מאה או יותר^א.

ודווקא למטה יש לו שיעור, אבל למעלה אין לו שיעור, ויכול להניח לעירובי תבשילין גם תבשיל גדול מאוד.

דברים שנזכרו בברייתא להניח לעירוב תבשילין

כל הדברים הבאים נחשבים כתבשיל לענין עירובי תבשילין וניתן לבשל מיום טוב לשבת על ידם.

א. צלי.

ב. כבוש [בחומץ ובחרדל ומיני ירקות].

ג. שלוק [מבושל הרבה מאוד].

ד. מבושל [כדרך בישול].

ה. קולייס האיספנין שנתן עליו חמין. שכן קולייס האספנין הוא דג מליח, ורך, ונאכל כמו שהוא חי, אלא שנותנים עליו חמין, וזה בשולו, ואם עשו לו מערב יום טוב בישול זה הראוי לו, מניחים אותו לשם עירוב תבשילין.

עירובי תבשילין תלויים בדעת המניח

עירובי תבשילין תלויים בדעת המניח בלבד, ומאחר שהניחם מדעתו לשם עירובי תבשילין, וחשב בדעתו שיועילו לו ולאחרים, מועילים הם לכל מי שחשב עליהם, אף על פי שהם עצמם לא ידעו מזה כלל.

^א ושלשה חילוקים יש בהלכות ערוב. (א) ערובי תחומין צריך שתי סעודות לכל אחד ואחד. (ב) ערובי חצרות צריכין כגרוגרת לכל אחד ואחד ... עד שיהא שתי סעודות [שהן שמונה עשרה גרוגרות], ואם יש שם מזון שתי סעודות, אינו צריך יותר, ואפילו מאה יכולין לסמוך עליו. (ג) ערובי תבשילין, בין לאחד בין למאה אינו צריך אלא כזית לכל מין ומין. [תוס'].